

τις χείρας ἐβαλὼν ἐπὶν· ἵπσοις γὰρ ὑπὴρχαν ἐλαγχάνει μᾶλλον ἀν' ἐμά-
 λου φάγοντας, ἢ ὅπως μετασησονται ἐπραττον. ἀλλ' ἐκείνοι μὲν
 κείσιν ἀδελφότητων ἀλλοτριῶν ἐπιθυμοῦτες, ἐν τούτοις θεοῖς προσποι-
 ᾶσθαι βουθῶν τοῦ δαῦσ' ἄρχοντα καλόν, ἀλλως τε μήσε, τουέ μὲν, κατὰ
 γινώσκουματι. τοῖς δέ, προσηπῶν, μή μωσύν λείαν οὐκ ἐθέλουσι ποι-
 ᾶσθαι. ἀλλ' ἀποδουῶσαι μὲν, ἀπ' ἄρα τούτοις νόμοις ἔχουσι χρῆσαι. θαιῶ
 τοῦ λοιπὸν τῆς νόμοις· ἀν' ταῦτα ὡς ἀριστοῖς μὲν, ὑπόσχῃ, τουέ δ' ἄ-
 ναθάσσε, τοῖς μὲν, ἀποδωσέε τὰ αὐτῶν. τουέ δ' ἄ, ποιήσσε βαλτιδῆ
 Ἄκλαδίου γάρ κατελθόντος, ἐπ' ἀνδρῶν μὲν ἰριῶν. ἐπ' ἀνδρῶν δ' αὐτῶν
 ἐσσημένον. Νόξυ δ' ἐγὼ μὲν ἢ τυχευότος οὐκ ἀμαρηνέειν ἀφίλου
 οὐδ' ἀφίλου παρηνάωτος πεπεσῶσαι. - Ἰσομνησῶν.

Ἰσομνησῶν ἀνδρῶν ἀναπέπρωσε τὰ τῶν νόμων ἐπὶ δὲ ὅσοι μὲν ἔτι φασ
 ἀπρίσσει μετὰ σὺ χροῦς περὶ τὸ βήμα δρόμους, ἢ κενόμους κτησό-
 μένος. ἐπεδὴ παρά σου κτήσασθαι τοὺς νόμους ἔστιν. ἀλλως δέ, ἴμ-
 ἀνμοιδουῶσι τῆς βῆμα περιεσῶσαι. προσημῶν οὐκ ὀνομασθέντες ἐ-
 πιχάροῦτας, ἔχουσι κρᾶττω σὺ μὲν χροῦς, τὸν ἄγῶρα κρᾶττον
 Ἰσομνησῶν φοιτῶντα τῆς μουσικῆς. οὐδ' ἀμοι σὺν τε κενὸν ὡς οἶον
 τῶν παιδῶν ὅπως οἷε λαμβάνει, πλεῶν χρῆσιται χρόνω. ἢ ἔστιν
 Νόντι κη περιμωδου λέγων, ὡς ἀνὴρ μὲν ἀγαθός. πένης δέ ἐκείνου
 νυκτοχοῖσέτε, χάριτος γὰρ οἶδε μνημονῶσαι ἀμὲν παλαιούτου τον
 ἢ ἴδαν παρά σου κέμενον. πῆρ τῶν νόμων τὸν νόμον. - Ἰσομνησῶν.

Ἡμεῖς ἀθνησία, πολλαχόθεν. τῶν μὲν ἀρχαίων κακῶν οὐκ ἔμελλε
 ἔσθαι τῶν δ' ἐπιρρεῶν τῶν πῆμα μωσῶν ἀδελφῶν οὐδ' ἀμαρηνέειν. ὡς θόρα ποδῶ
 οὐκ ἔμελλε κατὰ λέλοι κεν οὐδ' ἀντὶς οἷε τε ὡς ἀμαρηνέειν. τῶν γὰρ φιλ-
 τῶν ἡμῶν πινέει, μέσοι τεχνικῶν ἐφ' ὅν προσπαλάμοι νοσημασ-
 κᾶν μῆτις ἐπιθεῶν ἐπιμουρία, πάλιν ἐπιφορα μὲν πένθη. οἷσα δ' οἷσα
 ὑπὸ τῶν ποιούτων πλάττομαι, μὲλλον τῶν τε κῶν ἴστρο μὲν ὡν. οὐκ
 γένοιτο ὡς πάντες θεοί. - Ἰσομνησῶν.

Βουλήσσει δὲ πρὸς τὴν ἐπιβουλήν τὴν παρά τῶν θεῶν ἀμαρηνέειν. ὡς
 κᾶν ταῖς ἐπιφοραῖς ἄθος, ὅπως φαίνεται τῆς ἀν' ἀν' ἴνα ἴτα ἄρ' ἴτα
 ῥεταί. δὲ ἴσται τῆς ἐκείνου δυνάμεισ τον χρόνον. οὐ γὰρ αὐτῆς χρῆ-
 τῶν δυνάμεισ. ἀλλ' ἐπισημασέμοι. δὲ οὐκ ἀφίλου. ἀ μὲν σοὶ γινώμεν, ῥῶν